Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Molí del Nadal (o molí d'en Bas)

Sant Quintí de Mediona

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Emplaçament Camí que continua el carrer de Baix en direcció a la Bòria. A uns 300 metres de la sortida del poble

Coordenades:

Latitud: 41.45965
Longitud: 1.66524
UTM Est (X): 388527
UTM Nord (Y): 4590644

Classificació

Número de fitxa 08236 - 45
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Molt deteriorat
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 017A09001
Fitxes associades:
Rec de Baix
Autoria de la fitxa Jordi Piñero
Data de registre de la fitxa: dl., 26/06/2000 - 02:00

Descripció

Antic molí paperer. Edifici que s'acosta al model fabril, de planta rectangular perfectament regular (concretament, correspon al tipus anomenat longitudinal-transversal). Té planta baixa més tres pisos i golfes. Cada pis té una línia de finestres. Les del segon i tercer pis són més petites, ja que devien correspondre als assecadors. La façana principal té un portal adovellat (amb rastre d'un escut al centre que no s'ha conservat). La part baixa de la façana és feta amb carreus perfectament escairats, més amunt es barreja el maó i la maçoneria. El rec de baix, que discorre per sota el camí, proporcionava l'aigua al molí. A pocs metres del molí paperer, a l'extrem de la terrassa fluvial, hi havia un molí fariner (el molí Blanc) del qual pràcticament no en queda rastre visible. Només runa i la base d'un mur de contenció amb dos forats del carcavà. La bassa del molí fariner era situada entre els dos molins. Actualment està colmatada i s'utilitza com a hort.

Observacions:

Tot el material relacionat amb el molí paperer s'ha perdut

Història

El molí més antic en aquest indret era conegut com el molí Blanc i era situat molt a prop de l'actual. L'any 1751 el molí era propietat del Comú i el va vendre a Francesc de Bas i de Monner, de Capellades, a causa d'un deute que no podia pagar. La venda es feia amb la condició que l'arrendatari estava obligat a moldre els dilluns i dijous pels veïns de la vila i terme. Un any més tard, el Comú va cedir en emfiteusi el dret de construir un molí paperer a Josep Pomés, mestre de cases de la vila, però en no fer efectiu el pagament un any més tard aquest va haver de vendre la propietat a Francesc de Bas. L'any 1893 Josep Vilaseca i Domènech va adquirir la fàbrica de paper i el molí fariner. L'any 1899 va fer construir una sèrie de canalitzacions per tal d'aprofitar l'aigua que baixava pels recs del carrer de Weyler i del carrer de Baix i que, conjuntament amb la que provenia del rec de Baix, representava un volum de 170 litres/segon. La força de l'aigua activava les quatre rodes motrius i una mola de gra del molí fariner. Josep Vilaseca i els seus successors van continuar l'activitat paperera aproximadament fins l'any 1922. El 1940 aproximadament l'encarregat de fer funcionar el molí paperer era Pere Esteve Munné. El molí paperer, que era el més gran de Sant Quintí, va funcionar fins a finals de la dècada de 1960. El molí fariner va deixar de funcionar pels anys 1930/40 aproximadament.

Bibliografia

ARGEMÍ, Xavier; SADURNÍ, M. Teresa; SERRA, Joan: Sant Quintí de Mediona. Sant Quintí de Mediona, 1999, pp 130, 189, 195, 197.
CASANOVAS, Esther; ESTEVE, Xavier; GUILLÉN, Lídia: La conca del paper: parc temàtic. Propostes per a un model d'ordenació del territori i recuperació del medi natural i urbà. 1997.
MADURELL i MARIMON, J.M. El paper a les terres catalanes. Contribució a la seva història. 2 vols. Fundació Salvador Vives Casajuana, Barcelona, 1972.
"El PSC fa una proposició al Parlament per a la conservació dels molins paperers", a Tres de Vuit, Vilafranca del Penedès (19-5-2000)

5. SANT QUINTI DE MEDIONA — Moli fariner